

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

1. An interdictum personale speciale possit fieri pro culpa veniali? Ex p. 5.
tract. 10. res. 79, alias 78.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

TRACTATUS QVARTVS, DE INTERDICTO.

RESOLVTIO PRIMA.

An interdictum personale speciale possit fieri pro culpa veniali? Ex part 5. tract. 10. Ref. 79. aliàs 78.

Sup hoc sup.
in tr. 1. Ref.
13 §. Sed an.
& inf. in tr. 5.
Ref. 3.

SUPPONO quoddam causam, propter quam ferri potest interdictum, communius debet esse peccatum mortale, & quidem grave, quia communius interdictum est gravis poena, & proinde causa non potest esse levis, dico communius, quia leve aliquod interdictum, v. g. ab ingressu Ecclesiae per mensem, &c. videtur posse ferri pro culpa veniali. Hoc supposito negativam sententiam docet Suarez. disp. 36. sect. 3. numero 3. Layman lib. 1. cap. 5. p. 4. tract. 4. num. 4. & Præposit. in 3. p. q. 4. de interd. dub. 1. n. 3. quia tale interdictum ratione personæ est gravis poena, ergo.

2. Verum affirmativæ sententiæ adhaeret Sæ verb. Interdict. n. 7. Hentig. lib. 1. 3. cap. 50. n. 2. & Avila p. 5. disp. 3. dub. 2. concl. 2. unde utramque sententiam probabilem esse puto.

RESOL. II.

An interdictum personale generale possit fieri pro debito pecuniario? Ex p. 5. tr. 10. Ref. 89. aliàs 79.

SED negativam sententiam tenet Sotus in 4. dist. 9. q. 3. art. 1. post 3. concl. & Avila p. 5. disp. 3. dub. 3. concl. 3. quia licet in Extravag. providet de sententia excomm. prohibeatur solum hoc fieri in interdicto locali, quod intelligitur tam de generali, quam de particulari, debet tamen extendi ad interdictum personale generale propter paritatem rationis, quod scilicet inde multa animarum damna sequantur.

2. Sed opinio contraria magis probabilis videtur Præposit. in 3. p. q. 3. de interdicto dub. 1. n. 5. quia Extravag. citata solum agit de interdicto locali: ergo non est extendenda ad alia interdicta, & ex rei natura interdictum personale poni potest propter debitum pecuniarium, ut indicat Emanuel Sæ verb. Interdictum, num. 8. & docet Suarez disp. 36. sect. 3. n. 8. vide etiam Villan. infam. tom. 1. tract. 19. diff. 10. n. 7.

RESOL. III.

*Quale peccatum sit violare interdictum?
Et an laicus non interdictus si sine vi, aut scandalo audiat officia divina, praesertim Missam in loco interdicto, peccet mortaliter? Ex p. 5. tr. 10. Ref. 69. aliàs 68.*

AD hoc dubium respondet Tannerus tom. 4. disp. 6. q. 10. dub. 8. n. 152. ubi sic ait. An autem sit mortale, an veniale violare interdictum; ita distinguendum videtur, ut violatio quidem interdicti personalis facta ab illis, qui in culpa interdicti sunt, sit mortalis, sive laici sint, sive Clerici, ut cum Navar. n. 187. docet Henric. cap. 2. n. 2. Violatio autem

interdicti localis in Clericis quidem, ad quos proprie hoc interdictum spectat, sit ex suo genere peccatum mortale, ut habet communis, quamvis Sæ id non improbabilius restringat ad Clericos Ordinibus sacris utentes; in laicis vero seculis scandalo, & contemptu, non sit nisi veniale, ut docet Cajetanus & Sæ verb. interdictum. Hæc Tannerus. Sed an probabiliter iudicent alii, & videant Filliuc. tom. 1. tract. 38. cap. 5. n. 85. & Coninch ubi infir. n. 64. qui nominatim Cajetanum impugnatur.

2. Sed difficultas est, an laicus non interdictus, si sine vi, aut scandalo audiat Officia divina, & praesertim Missam in loco interdicto, peccet mortaliter? & affirmativam sententiam docet Coninch disp. 17. dub. 3. n. 68. quia in c. si sententia 16. de sen. excomm. in 6. dicit talem licite audire divina Officia in loco non interdicto, ergo supponit eum ea illicite audire loco interdicto, & consequenter hoc esse ei prohibitum, quare quando materia erit gravis, peccabit mortaliter. Ita Innocent. & Archidiaconus apud Sylvest. & Suarez disp. 34. sect. 4. n. 9. ubi tamen addit talem assistendo aliis Officiis divinis, excepto sacrificio Missæ, facile posse excusari à peccato mortali, ob materiam levitatem quia etsi nonnihil longo officio assistat, parum tamen hoc videtur repugnare Ecclesiae voluntati, quæ talibus non ita graviter prohibet divinis Officiis interesse. Secus autem dicendum esse de sacrificio Missæ quoad assistentes cum Sacerdote suo modo etiam offerant. Hæc omnia Coninch cui addit Suarez disp. 34. sect. 3. n. 9. Hurtadum tract. de interd. diff. 10. n. 33. & Præposit. in 3. p. q. 4. de interd. dub. 5. n. 4.

3. Sed ego contrariæ sententiæ adhaereo cum Soto in 4. dist. 22. q. 3. art. 1. concl. 6. Sylvestro verb. interdictum 6. n. 7. Angelo eod. ver. 7. n. 9. asserentibus in tali casu tantum peccatum veniale adesse, & præter DD. citatos tenet ex neotericis hanc sententiam Reginaldus tom. 2. lib. 32. tract. 3. cap. 30. n. 42. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 18. punct. 2. ad fin. Layman lib. 1. tract. 5. part. 4. cap. 3. n. 2. Avila part. 5. disp. 5. dub. 2. & Hentig. lib. 13. cap. 46. n. 3. Imò prædictus Avila putat probabile esse in tali casu nullum adesse peccatum, quia nullum est præceptum in iure, quod dirigatur ad laicos, sed tantum ad Clericos, ne laicos non privilegiatos admittant ad divina Officia in loco interdicto, ut patet cap. responsum, de sent. excomm. cap. non est nobis, de sponsalib. & cap. licet, de privil. in 6. & ubi nullum est præceptum, nullum erit peccatum. Sed ego ad minus in tali casu peccatum veniale adesse non dubito, quia talis facit aliquo modo contra intentionem Ecclesiae, nam etsi ea interdictio principaliter feratur ad Clericos, ne laicos ad divina Officia in loco interdicto admittant, cap. responsum, de sent. excomm. cap. non est nobis, de sponsal. cap. licet de privil. in 6. tamen pertinet etiam consequenter ad laicos, ut ipsi loco interdicto post promulgationem se non ingerant, sicuti sententia excommunicationis principaliter afficit excommunicationem, ut cum aliis non communicet. Secundario autem & consequenter etiam alios, ut ab eius communicatione post denunciationem abstineant. Puto tamen dici posse, hanc interdicti transgressionem esse tantum peccatum veniale.

RESOL.